

MANİSA İŞÇİ DURAĞI

Emek Partisi

Şubat - Mart 2026

LOKMA'ya MUHTAÇ KALANLAR LOKMAYI BÜYÜTMEK İÇİN MÜCADELEDE!

2025 yılı; IMF, Dünya bankası gibi kuruluşların koyduğu hedef enflasyonu aşmayan zamlar yapılması “önerisine” uygun bir ekonomi programıyla sonuçlandı. Kamu toplu sözleşmeleri bu engele takılmış, asgari ücret zammı yüzde 27’de kalmış, 2026 başında ise yüz binlerce metal işçisini ilgilendiren MESS grup sözleşmesi de yüzde 28 olarak -bir gece ansızın- duyurulmuştu. Uluslar arası sermaye kuruluşlarının Mehmet Şimşek’in Orta Vadeli Programı aracılığıyla dayattığı bu zam oranı yerli ve yabancı tekeller için ucuz emek cenneti olma gayretinin bir sonucu. İşçilerin çıkarları, geçim koşulları söz konusu edildiğinde, hükümetin ekonomi politikası konuşulduğunda “buraya siyaseti karıştırmayalım” lafını diline dolamış uğursuz sendikal anlayış, yerli ve yabancı patronların ucuz ve beleş iş gücü talebi için işten atmaları gerekçe göstererek “bu piyasa koşullarında iyidir” nakaratını okuyor, okutuyor.

Peki, “bu piyasa koşullarında iyidir”, “en azından işiniz var” derken patronların korusu, asgari ücretin açlık sınırının bile altında açıklanmasına ne demeli? Ya da artık metal işçilerinin yüzde 80’inin iki asgari ücret etmeyen ortalama ücretlerle çalışıyor olmasına? Artık her iş yerinde ekonomik kriz gerekçesiyle işçi atıldıktan sonra çok daha düşük ücretlerle her yerde yeni işçilerin işe alınmasına? Milyonlarca emeklinin asgari ücretin çok altında ücretlerle sadece günü geçirmeye çabalamasına peki?

Emeklilerin fabrikalardaki ucuz emek düzenine kullan-at sarf malzemesi olarak bakılmasına? MESEM’lerde kıyasıya çalıştırılıp asgari ücretin dörtte birine beleş iş gücü yapılan çocukların eğitimden koparılıp iş cinayetlerine kurban edilmesine? Ya da çocuklarımızın, zorla yediğimiz fabrika yemeklerini dahi bulamıyor, milyonlarca çocuğun ve gencin lokma hayrı kovalamaktan başka çaresi kalmamış olmasına?

Bu böyle saymakla bitmez!

Biz dişimizi sıktıkça doymak bilmeyenlerin taleplerini rehber edinen hükümet, şimdi ise 2026’da ve 2027’de de sabredin diyor.

Ne için? Patronlarımız, emeğimizi Doğu Avrupa ülkelerinin işçilerinin emeğinden, Mısır’dan hatta Hindistan’dan daha ucuza satabilsin ki biz açlıkla, yoksullukla cebelleşirken onlar ‘en ucuzu bende’ pazarında kazansın, semirsin diye.

İşten atmaların yasaklanması için, Aylarca, yıllarca emeğiyle patronların cebini doldurmuş işçilere işsizlik ödeneğinin sağlanması ve bu ödemelerin insanca yaşam için yeterli düzeye ulaşması için de yolu Şık Makas işçileri, MİGROS depo işçileri gösteriyor, birleşen işçinin gücünü hatırlatıyor.

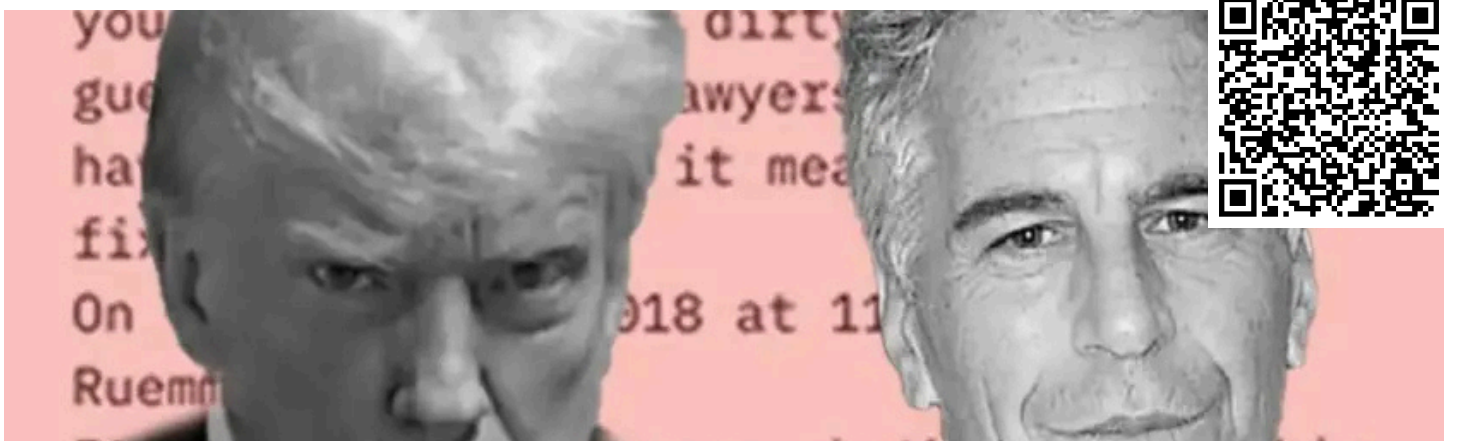
6 Şubat depreminde yerdeki çatlaktan sermaye çıktı

6 Şubat depremlerinin üzerinden 3 yıl geçti. Deprem, ülkemizde en az 53 bin insanımızın hayatını kaybetmesine, yüz binlercesinin yaralanmasına, milyonlarcasının da hafızasında kapanmayacak yaraların açılmasına neden oldu. Depremi ardından hem Türkiye'nin dört bir yanından emekçilerin depremin yaralarını sarmak üzere seferber olması, dayanışma ve birliktelik ağını büyütmesi, bu günlerden geriye kalan nadir olumlu duyguya sebep olan anılar. Çünkü, aklımızda Kızılay'ın çadırlarını para karşılığı satmasından, deprem bölgesindeki bir çok vatandaşın yardımına günler sonra bile gidilmemiş olması gibi anılar kaldı. Üstelik yardım ve dayanışma için seferber olanlar, o kadar hengamenin, yıkıntının arasında devleti küçük göstermekle suçlandı. Yani, milyonların canı da iktidarın beka sorununun bir parçası haline gelmiş oldu. İktidar ise şimdilerde yangın, taşkın gibi bütün olaylardan sonra olduğu gibi depremden sonra da yayılan "asrın felaketi" sloganı eşliğinde evsiz kalan yüz binlerin sadece bir kısmına betonarme kreditorü olmasıyla övündüğü reklamlar yapma peşinde. Oysa kimse unutmamış değil. Unutmak mümkün de değil. 300 binin üzerindeki depremzede "geçici" olacağı söylenen konteyner kentlerde yaşamaya çalışıyor. Peki iktidar, "depremin yaralarını sarıyoruz" lafının arkasında uluslar arası sermayenin hangi yatırımlarının önünü açtı, yüz binler konteyner kentlerde yaşıyorsa kimin yaraları sarıldı? *Okumak için kare kodu tara.*

Epstein davası, sermayenin güç ve egemenlik algısı

ABD Başkanı Donald Trump da dahil dünya çapında tanınmış sermaye temsilcilerinin, kraliyet aileleri üyelerinin, milyarderlerin de isminin geçtiği Jeffrey Epstein dosyasıyla ilgili milyonlarca sayfalık yazışmayı ABD Adalet Bakanlığı internet sitesinde erişime açtı. Kan donduran istismar, tecavüz, insan ticareti, alıkoyma olaylarının sermayedarların ve onların işbirlikçilerinin hazırlarının konusu olduğu bir kez daha açığa çıktı. Jeffrey Epstein bu işleyişi yürütürken kendisine yıllarca dokunulmamıştı, tıpkı Adnan Oktar'da olduğu gibi. Bu dava, sermayenin aşırı karının neden olduğu güç ve egemenlik arzusunun ne kadar sınırsız ve doyumsuz olduğunu da gösteriyor. Ekmek ve Gül dergisinde yayınlanan yazıyı *okumak için kodu tara.*

Bölge kaynıyor, Amerika İran'a saldırı tehdidini sürdürüyor.

Amerika, Ortadoğu'da kendisine muhalif güç odaklarını ortadan kaldırmak için saldırılarını aralıksız devam ettiriyor. Suriye'den İran'a, Arabistan'dan Libya'ya iktidarları dizayn etmeye çalışan ABD'nin oyunları bitmiyor. ABD'nin savaş gemileri İran'ın kapısına dayanmış durumda, Suriye'de düne kadar terör listelerinde yer alan cihatçı HTŞ uyguladığı katliamlara rağmen iktidara getiriliyor, Libya'da ise Kaddafi'nin oğlu suikaste kurban gidiyor. Bölgedeki gelişmeleri takip etmek için *kare kodu tarayın*.

Avrupalı emperyalistler, ABD'ye yanıt arıyor: Hindistan, Latin Amerika ve AB anlaşmaları

Amerika'nın Grönland'ı alma tehdidiyle birlikte AB'yi de hedefe koymasıyla birlikte AB'den dört Latin Amerika ülkesinin parçası olduğu MERCOSUR bölgesiyle ve Hindistan'la serbest ticaret anlaşmaları atağı geldi. Bu, milyarlarca insanın yaşadığı bir pazarda AB'nin hem ticaret serbestisi sağlaması, hem de ucuz iş gücü arayışını pekiştirmesi anlamına geliyor. Türkiyeli emekçileri ucuz iş gücü pazarında dibe doğru yarıştıran ekonomimiz ve emekçiler için ne anlama geliyor? *Devamı kare kodda*.

Şam ile SDG Anlaşması, Türkiye'de süreç hesapları

30 Ocak'ta geçici HTŞ yönetimi ve saldırılar sonrasında Fırat'ın doğusundaki Kürt kentlerine çekilen ve Kobanê'de kuşatılan SDG arasında yeni bir entegrasyon anlaşması imzalandı. "Süreç" hem Suriye'de, hem Türkiye'de kırılğan. Çözüm emekçilerin birliğinde. *Daha fazlası kare kodda*.

Depo direnişleri, sessizliğin bozulduğu yerler

Asgari ücrette yüzde 27, toplu sözleşmelerde birkaç puan eklenmiş haliyle yüzde 28 zam yapıldı. Açlık sınırının 31 bin 224 liraya, yoksulluk sınırının 101 bin 706 liraya çıktığı bir tabloda bu oran, patronlar için "denge", işçiler içinse yoksulluğun kalıcılaştırılması anlamına geliyor. Peki bu süreçte depo işçilerinin mücadelesi nasıl ilerledi? *Kare kodu tara*.

İran da uzak değil Venezuela da. Emperyalist haydutluğa karşı milyonlarla!

ABD emperyalizmi haydutluğunu bir kez daha gösterdi. Yılın henüz ilk saatlerinde Venezuela başkanı Maduro'yu ve eşi Cilia Flores'i kaçırarak giderek kızışan emperyalistler arası rekabette hem dış ve boy gösterdi, hem de sonrasında Venezuela'nın kaynaklarını kendi havuzuna akıtma olanaklarını arttırdı. Dünyanın 170 ülkesinde 500'ü aşkın üssü bulunan bu haydutluk, hemen ardından Grönland adasının Amerika'ya katılması isteğini daha yüksek perdeden ifade etmeye başladı. Çin'i iş birliği yaptığı ülkeler nezdinde gözden düşürme, Avrupa'ya da haddini bildirme olarak anlaşılan bu hamleler, bunlarla da sınırlı değil. Düne kadar terör örgütü olarak anılan HTŞ, Gazze'de İsrail'in uyguladığı soykırıma göz yumma kabiliyeti de takdir edilerek ve Suriye halkına uyguladığı zulüm hoş görülerek Suriye'nin başına yeni bir kukla belası olarak atanmış oldu.

Ortadoğu'da dizaynın son halkası olarak İran'ın kapısına savaş gemileriyle dayanan emperyalist azgınlık ve arsızlık, İran halkının demokrasi ve insanca yaşam talebine sekte vurmakla kalmıyor. Bizde de olduğu gibi yoksullukla ve yoksulluğu kabullenme işlevi gören orta çağ zihniyetiyle mücadele eden halkın tepesinde savaş tehdidini kılıç gibi sallayan hükümete karşı İran halkının mücadele olanaklarını daraltıyor, geleceğini karartıyor. Böylece binlerce emekçinin hayatına mal olan İranlı emekçilerin gelecek mücadelesi, Amerikan emperyalizminin kendi ajandasına dahil etme isteğine bölgeyi dizayn etme peşindeki aç gözlülüğüne kurban ediliyor.

İran, Türkiye de dahil Amerikan üsleri bulunan ülkelere bir tehdit olarak da anlaşılabilecek şekilde "Amerika'yla savaşırısam mesele sadece iki ülkenin meselesi olarak kalmaz" diyor. Amerika, kendi koyduğu ölçüyü aşamayacak güçte bir İran için şimdi İran'ın füze menzilini sınırlamanın peşinde.

Bu haydutluk düzenine biat etmenin panzehiri; hem ABD emperyalizmine, hem de halk düşmanı, gerici yönetimlere karşı savaşmanın yolu; halkların dayanışması ve ortak mücadelesi.

Ucuz emek, göç yolları, bitmek tükenmek bitmeyen savaşlar. Emperyalizmin vaat ettiği gelecek bu. Venezuela'yla Filistin'e çöken, Suriyeli emekçilerle Türkiyeli emekçileri kısıpaca alan, İran'ı, Libya'yı ve bütün dünyayı saran bu karanlığı işçi sınıfı ve halkların ortak mücadelesi ortadan kaldırabilir.

manisaisciduragi@gmail.com

0(533)516 47 76